Bilder

Fick lite fina bilder skickade till mig.

Jag fick lägga några härliga pudersvängar i Argentière. Foto: Elin

Härlig klättring på Bergviksberget i veckan. Foto: Lisa Elm

Vi går över Snötäckta Berg, fallera…

Så var jag återigen på svensk, gråddaskig mark, med en träsmak i rumpan som nästan riskerar att bli permanent efter nästan 40 timmars resande från Argentière/Chamonix i Frankrike till Östersund i Sverige. Men det låter värre än vad det är. Jag tycker faktiskt om att resa länge, så det är inte så illa alls faktiskt. Till och med riktigt trevligt, så länge man inte behöver vänta eller köa. Man har tid att göra ingenting, läsa en bok, se film, prata med folk. Jag har nog sett fler filmer på ner- och uppresan än vad jag har sett och kommer att se på resten av det här året. Och på natten får man ligga ner eftersom man bäddar om bussen till sovläge. Inte så illa va?

Jaja, nog raljerat om bussresor. Jag har ju inte direkt åkt buss bara för bussresandets skull. Så roligt tycker jag inte att det är. Resandet har jag gjort för att kunna göra något av det jag tycker allra bäst om. Nämligen att åka skidor.

Argentière tog emot oss i lördags med mäktiga, höga toppar som inbjöd till skidåkning. Något annat än de, i år, snötorftiga fjällen hemma.

På söndagen stod vi i liften vid öppningsdags, jag på alpin/toppturgrejer, Daniel på telemark och några nyfunna vänner som också körde telemark. Vi utforskade berget, letade (och fann) pudersnö och härlig offpiståkning och värmde upp (och tröttade ut) muskler inför den kommande veckan.

Resan jag åkte på var en UCPA-resa, vilket är ett koncept med hela resan i ett paket. Man bor på ett center (typ hostel), bor i 4-bäddsrum, äter i en stor matsal och är indelade i grupper om åtta till tio stycken per guide utifrån den aktivitet man har valt, vilket kan vara allt ifrån nybörjare – pist till offpist glaciär – expert, på skidor, telemark, snowboard eller randonné.
Jag är generellt ganska tudelad med visst mot negativ till paketresor med guide där allt ingår. Jag tycker om att göra saker på egen hand, att leta mina egna favoritplatser och jag tycker inte alls om att bli uppassad. Dessutom gillar jag friheten det ger att på egen hand bestämma när och hur man vill pausa, gå, vart man vill åka och så vidare. Just UCPA-resorna tycker jag dock fungerar väldigt bra för mig. Det är inte för lyxigt med något fancy hotell och man är där för att lära sig nya saker och utveckla sin skidåkning. Dessutom är det väldigt socialt då det är många som reser själv och man alltid får känna nya människor, vilket jag tycker om.
Det som är allra mest positivt är dock den möjligheten guiden ger att ta sig ut på ställen man inte vågat sig ut på själv. Han känner området bra och har bra erfarenhet och kunskap om bergen vilket gör att man kan hitta fantastisk utförsåkning.

Så på måndag morgon mötte jag upp med min randonégrupp för att tillsammans bege oss ut i bergen. De två första dagarna åkte vi mycket offpist för att få bra koll på utförsterrängen, tränade brant åkning, puder och puckar. Vi gjorde transcieversök och turade upp till en refuge uppe på berget.

På onsdagen hade vi guidefritt och egen åkning. Då vår vän Anneke jobbar som skidlärare bara 11 mil därifrån, i Champéry i Schweiz, så tog jag och Daniel tåget dit på tisdagskvällen för att kunna åka skidor med henne och hennes kompisar under onsdagen. Både Anneke och hennes kompisar säsongar och är alla väldigt duktiga skidåkare, så redan efter "uppvärmningsåket" genom skogen så kände jag att det här kommer att bli en utmanande dag. Vilket jag älskar. Flera decimeter puder, lite folk, några minusgrader och strålande sol gjorde att det var fantastiska möjligheter att åka massor av fin offpiståkning. De var sugen på att åka några branta korridorer och tog med oss upp på toppen av "korridorbranten". Hjälp vad kul! Och lite läskigt. Jag har ju inte åkt branta korridorer förr (om man inte räknar klekravinerna i Kittelfjäll, som i och för sig kan vara både smala och branta). De andra var dock kloka och visade oss några "snällare" korridorer som inte var fullt lika smala som de övriga. Nervositeten var dock obefogad och det var bara fantastiskt kul att åka ner för branterna i den mjuka snön. Igen, igen. Vi åkte upp och ner och hade inte ens tid för lunch utan tryckte bara några mackor i liften. Fantastisk dag! Benen skakade när vi satte oss på bussen tillbaka mot Frankrike.

Fjällväggen i bakgrunden är "korridorväggen" där vi åkte de rännorna på vänster sida.

Torsdag och fredag var det igen dags att dra på sig hudarna och vandra iväg över bergen. De här dagarna gick vi i mer högalpin terräng över stora, öppna snöfält med underbar utsikt. Några helt fantastiska puderåk blandat med svettiga uppstigningar, några mindre puderrika, men ack så roligt utmanande åk och strålande solsken gjorde att sista delen av veckan slutade om möjligt ännu bättre än den började. Underbara berg. Underbar skidåkning. Jag tycker om er!

Snööö!

Ja. Frankrike levererar.

Hängde med teleåkarna idag. Konstigt att vara minoritet…